

да бждатъ равни съ царнетѣ, и глѣдашь много да ти сж приятели, но по тойзи начинъ опустошавашъ себе си“. Прочее, Олимпияда често пжти му писуваше таквизъ нѣща, а тѣзи писма Александръ ги пазеше въ тайно. Но еднѣжъ, когато Ифестионъ, както си имаше обичай да прочита заедно съ него всякое писмо, което той бѣше го прочель, та не го възбрани да прочете и това писмо, но като извади пѣрстенътъ си, тури го на устата на Ифестиона като означаваше да не казва на никого. А на синътъ на Мазея, който бѣше единъ отъ най голѣмитѣ адутанти въ дворецътъ на Дария, като притязаваше една губерния, приложи му още една по голѣма отъ първата. А като се отказваше онзи му рече тѣй : „О царю, тогазъ сжществуваше единъ Дарий ; а ти си въздигналъ мнозина Александровци“. На Пармениона обаче, даде домътъ на Вагоя който се намираше около Суса, въ който домъ казватъ че намерели за хиляда таланта вѣщи. А на Антипатра писа да се прѣдпазва добрѣ за живота си, защото бѣха се наговорили нѣкой, за то всякой пжтъ трѣбваше да има тѣлопазители ; и на Олимпияда много нѣща ѝ прашаше подаркъкъ ; но не ѝ позволяваше да се мѣси въ царскитѣ работи, нито пакъ да управлява войводитѣ ; а когато за това запрѣщение тя изобличаваше Александра, тогазъ той кротко и смирено прѣтърпяваше гнѣвътъ ѝ. Случи се обаче, да прочети еднѣжъ едно много дълго писмо отъ Антипатра,